

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 4Csp/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222201563
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudovít Majerčík
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4222201563.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v spore žalobcu : EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému : F. V. nar. XX.X.XXXX, X. č. XXX, X., v konaní o zaplatenie 11.200.- eur s prísl.

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 11.200.- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13.10.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca zastúpený splnomocneným právnym zástupcom (plnomocenstvo na zastupovanie v spise č.l. 10 a osvedčovací doložka v spise č.l. 11 a 12) podal žalobu, ktorá bola prijatá Okresným súdom Komárno dňa 29.4.2022, v ktorej žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal žalovaného označeného v žalobe na zaplatenie istiny v sume 11.200.- eur s príslušenstvom a nahradil mu aj trovy konania. K žalobe boli pripojené listinné dôkazy, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť podanej žaloby.

2. Po zaplatení súdneho poplatku za podanú žalobu žalobcom dňa 24.5.2022, ako aj po vykonaní procesných úkonov súvisiacich s doplnením žaloby, Okresný súd Komárno vydal platobný rozkaz sp. zn. 4Csp/34/2022-154, dňa 18.8.2022, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk a preto Okresný súd Komárno uznesením sp. zn. 4Csp/34/2022-160, dňa 2.9.2022 predmetný platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

3. Súd po vykonaní relevantných procesných úkonov podľa § 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie. Na pojednávaní dňa 12.12.2022 súd postupom podľa § 180 CSP otvoril pojednávanie, pričom konštatoval neprítomnosti oboch strán sporu, ktoré sa nedostavili na pojednávanie. Právny zástupca žalobcu mal predvolanie riadne vykázané dňom 11.11.2022, pričom svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 12.12.2022, ktoré bolo doručené súdu dňa 12.12.2022. Žiadal, aby súd pojednával a rozhodol vo veci samej v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný na pojednávaní taktiež nebol prítomný, neospravedlnil svoju neúčast'. Žaloba mu bola doručená postupom podľa § 116 ods. 2 CSP dňa 20.10.2022. Predvolanie na termín pojednávania a poučenia súdu o procesných právach a povinnostiach boli žalovanému doručené postupom podľa § 116 ods. 3 CSP, pri použití § 106 ods. 1 písm. a) a § 112 CSP. Uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 4Csp/34/2022-162, zo dňa 2.9.2022 bolo doručené žalovanému dňa 20.10.2022 tak, ako to vyplýva zo spisu (č.l. 167 spisu).

4. Podľa § 179 ods. 1 CSP pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

5. Žalobca v rámci svojho procesného útoku v žalobe uviedol a dôkazmi zdokladoval, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 12.10.2020 medzi postupcom Q. I., a.s., K. XX, B., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 04.05.2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK)) a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlások (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca v žalobe uviedol, že je toho názoru, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ustanovením § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka k 02.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 25.481,21 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 18.753,95 eur, z riadneho úroku vo výške 5.786,20 eur, z úroku z omeškania vo výške 917,06 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavovala aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 11.200,00 eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 11.200,00 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 14.281,21 eur, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 7.553,95 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 5.786,20 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 917,06 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 24,00 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. XCdo/XXX/XXXX ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-XX/XX a C-XX-XX, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia : „... v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-XX/XX a C-XX/XX, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania

je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak, vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 13.10.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Na základe uvedeného a úhrad žalovaného, žalobca vyčíslil úrok z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky a to 5 % ročne zo sumy 11.200,00 eur od 13.10.2020 do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil voči žalovanému aj nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany neuviedol žiadne skutočnosti a vo veci samej sa nevyjadril.

7. Po vyššie uvedenom procesnom postupe a vykonanom dokazovaní, teda po oboznámení sa so žalobou, ako aj po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými v rámci konania, súd po zhodnotení všetkých dôkazov tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, po prihliadnutí na všetko, čo vyšlo za konania najavo, po vyhodnotení procesného útoku žalobcu, ako aj procesnej obrany žalovaného, ustálil nasledovný skutkový a právny záver a to aj pri použití ustanovení citovaných v odseku 4. tohto rozsudku, pričom je nutné uviesť, že strany sporu boli poučené písomne aj podľa § 160 ods. 1 a nasl. CSP, ako aj žalovaný osobitne podľa § 292 CSP, ktoré im boli doručené aj spolu s predvolaním na termín pojednávania, u žalovaného s použitím fikcie doručenia (pozri odsek 3. odôvodnenia tohto rozsudku).

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 ObZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 504 ObZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

9. Súd právne posúdil vec v zmysle citovaných zákonných ustanovení (odsek 8. odôvodnenia tohto rozsudku) a to v súlade so skutkovou a právnou argumentáciou žalobcu uvedenou v žalobe, ako aj v tomto rozsudku (odsek 5. odôvodnenia tohto rozsudku), na ktorú súd v podrobnostiach poukazuje, ako aj ustálenou rozhodovacou praxou a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Z vyššie uvedeného, ako aj citovaných relevantných zákonných ustanovení vyplýva, že žalovaný nevrátil pôvodnému žalobcovi a ani počas dokazovania nezaplatil žalobcovi istinu v sume 11.200.- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 13.10.2020 do zaplatenia a preto súd tieto nároky žalobcovi priznal v takom rozsahu ako je to uvedené v petite tohto rozsudku. Žalobcov procesný útok teda súd vyhodnotil ako dôvodný. Žalovaný v tomto spore nepredložil žiadne také prostriedky procesnej obrany, z ktorých by vyplývalo, že by jeho dlh bol nejakým spôsobom zanikol, prípadne že by bol menší, ako si ho žalobca uplatnil a súd v takomto rozsahu priznal. Argumenty uvedené žalobcom súd považoval v jeho procesnom útoku za preukázané, s poukazom na vyššie uvedené, ako aj citované zákonné ustanovenia a zároveň podložené najmä listinnými dôkazmi a súd na ne zároveň poukazuje. Nakoľko pre rozhodnutie súdu nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, po takto vykonanom dokazovaní, súd rozhodol vo veci samej.

10. Zmluva uzavretá medzi pôvodnými stranami sporu má charakter úverovej zmluvy, teda by mohlo ísť o absolútny obchod, zároveň však ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy, pretože pôvodný žalobca uzatváral túto zmluvu ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 2 OZ, keďže konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný bol pri uzatváraní zmluvy v postavení spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 OZ, nakoľko nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca mal s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver („Spotrebný úver na Čokolvek“) v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. XMCdo/XX/XXXX), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom uzavretá medzi stranami sporu obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako je to určené v § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a teda ide o platný právny úkon, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 20.000.- eur s tým, že pôvodný žalobca pre riadne neplnenie zmluvných povinností zo strany žalovaného v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ pristúpil k predčasnému zosplatneniu úveru, pričom pred jej vykonaním zaslal a doručil aj výzvu pred vykonaním tohto právneho úkonu.

11. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

V súvislosti s postúpením pohľadávky súd skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Čo sa týka aktívnej legitimácie žalobcu, s poukazom na predložené listinné dôkazy, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ako aj príslušenstva, v súlade s ustanoveniami § 524 ods. 1, 2 OZ a § 526 ods. 1 OZ. Pohľadávka bola teda platne postúpená z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, čo bolo taktiež nesporne preukázané.

12. Podľa § 517 ods. 1 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu, tak ako to bolo špecifikované v žalobe, preto ho súd, v súlade s petitom žaloby, zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej istiny v zmysle § 517 ods. 2 OZ v žalovanej výške 5,00 % ročne, ktorá neprevyšuje výšku zákonom stanoveného úroku z omeškania v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Zásada úspechu v spore sa premieta v citovanom ustanovení § 255 ods. 1 CSP ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd skúma vždy čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Nakoľko mal žalobca vo veci plný úspech proti žalovanému, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, čím rozhodol o nároku na náhradu trov konania a to s poukazom na citované ustanovenie § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie musí obsahovať náležitosti podľa § 363 a nasl. CSP.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.